

HITTEL LÁTOTT ÍGÉRETEK

Varga István élőben elhangzott tanításának nyers szövege
Budapest, 2025. január 05.

Új év lévén egy olyan üzenetet hoztam, ami előre mutat, ami segíteni fog nekünk nemcsak ebben az évben, de az elkövetkezendő időszakokban is. A tanítás címe: *Hittel látott ígéretetek*.

Tehát a hitről, a látásról szeretnék ma beszélni. Sokszor esett már erről szó, de azt hiszem, hogy ezt nem lehet elégszer hangsúlyozni. Mindjárt az első Igénket szeretném felolvasni a 2Korinthusi levélből, nagyon jól ismert Ige:

2Korinthus 4,18.

18. Mivelhogy nem a láthatókra tekintünk, hanem a láthatatlanokra; mert a láthatók ideig valók, a láthatatlanok pedig örökkévalók.

Amikor elolvassuk ezt az Igét, sokszor nem is értjük valójában, hogy miről beszél itt az Ige. Mi az, hogy nem a láthatókra nézünk, hanem a láthatatlanokra? Hogy lehet nézni a láthatatlanra? Az ember feltehetné a kérdést, hát micsoda paradoxon ez, vagy oximoron? Az oximoron azt jelenti, hogy értelmetlen ostoba. Szóval most mit is gondoljunk erről? Miről van itt szó egyáltalán? Miről beszél itt hozzánk az Írás? Egy nagyon kulcsfontosságú dologról beszél. Egy olyan látásról, ami nem egy külső, hanem egy belső látás. Ami minden embernek van, legyen az hívő, vagy hitetlen. Minden embernek van belső látása, ugyanis normál esetben mindenki gondolkodik, mindenkinek vannak gondolatai és tulajdonképpen a gondolataink képek. Az Isten az embert úgy alkotta meg, hogy képekben gondolkodik. Tehát, ha valamiről beszélünk, vagy valamit vizualizálni akarunk, elképzelni akarunk valamit, benne van, elképzelni, ott is benne van a kép szó, képeket látunk a fejünkben.

Amikor a Biblia arról beszél, hogy nem a láthatókra nézünk, akkor nem a fizikai valóságban meglévő dolgokra tekintünk, mert azok ideig valók. Mert minden, ami ebben a teremtett világban van, az ideig való és ami egy nagyon kulcskijelentés ebben az Igében, hogy minden a láthatatlanból állott elő. Olvastam egy könyvet, ami nagy hatással volt rám, és elmondom a címét is, meg a szerzőjét is: A negyedik dimenzió, és Yonggi Cho tollából származik ez a könyv, ha még nem olvastad, tudom ajánlani neked. Isten bölcsessége, Isten Szelleme által íródott ez a könyv, hiszem és nagyon-nagyon jó kijelentés van benne. Elmagyarázza, hogyan vannak a Földön a dimenziók. Nem szeretnék most ebbe belemenni, ha még nem olvastad, tudnám ajánlani, egy nagyon jó kezdés lehet ez akár erre az évre és sok mindent megváltoztathat benned a hitről, az életed további folyását nagyban meghatározhatja, ha erről mélyebb kijelentést veszel.

Tehát milyen látásról van szó? Egy belső látásról. Egy olyan látásról beszél itt az Írás, amit még nem látunk a fizikai valóságunkban, de már megvan, mint egy kép. Minden, ami a fizikai valóságba jött, így működik, még a világban is, az is egy belső képpel kezdődik. Talán már meséltem egyszer a sztorit, amikor a Walt Disney birodalmat avatták föl. Maga a tervezője, aki ezt a játékbirodalmat felépítette, mielőtt az avatás lett volna, meghalt és a felesége ült a padon, és nézte, hogy a gyerekek hogyan örülnek, hogy játszanak, hogy veszik birtokba ezt az egészet. Egy újságíró odament hozzá és mondta neki, hogy tudja, nagyon-nagyon sajnálom, hogy a férje ezt nem láthatja! Azt mondja erre a felesége, nem, aranyoskám, maga nagyon téved, a férjem ezt már akkor látta, mielőtt elkészült volna!

Azt hiszem, hogy ez a kis történet nagyon jól szimbolizálja azt, amit elmondtam. A belső szemeinkkel látni mindent, ami elkészül, egy terv, vagy egy épületnek a terve is egyszerűen elkészült. Valaki azt elképzelte, valaki azt látta, valaki azt megtervezte és valahogy így van a mi életünk is. A Biblia nagyon sokat beszél erről a látásról. De honnan kapjuk mi ezt a látást? Honnan jöhetnek a látások? A gondolatainkból jöhetnek. Fontos az, hogy Isten is szeretne nekünk látást adni, egy olyan belső látást, amit még a fizikai szemeinkkel nem látunk. Szeretnénk eljutni az A pontból a B pontba, szeretnénk eljutni valahova. Szeretnénk gyógyulást venni, szeretnénk áldást

venni, vannak terveink, vannak céljaink, szeretnénk oda eljutni. Ehhez nyilván szükség van arra, hogy előre lássuk azt a célt, lássuk azt, hogy hogyan jutunk el A pontból a B pontba.

Ahogy a mai üzenetre készültem, azt igyekeztem kideríteni a Bibliából, hogy mi az, ami ezeket az embereket a cél irányában tudta tartani, akikről a Biblia beszél. Mindjárt, ha megnézzük a Mózes első könyvét, olvashatunk Ábrahámról, aztán tovább olvasva látjuk, hogy sok-sok olyan személy van, akik eljutottak a célig, akik megfutották a futásukat. Hogy mi tartotta őket a pályán? Mi tartotta őket meg, hogy ők be tudják futni a futásokat? Ennek a belső látásnak köszönhetik, amikor hittel látták az ígéreteket, látták a láthatatlant és ezt a belső képet megragadták és soha nem engedték el. Úgy gondolom, hogy ez volt az a fő ok, amiért meg tudtak maradni Isten elhívásában és be tudták futni azt a pályát, amire Isten őket elhívta. Ennek a belső képnek meg kell lennie mindannyiunkban, a te személyes életedben is. Sokan furcsán gondolkodnak a hitről. A hitet összekeverik a kívánsággal. A hit nem egy kívánság, ezt pontosan megfogalmazza a Zsidók 11,1:

Zsidó 11,1.

1. A hit pedig a reménylett dolgoknak valósága, a nem látott dolgokról való meggyőződés, és azoknak bizonyítéka.

Tehát egy olyan kép, amit Isten mutat neked. Amit Ő kijelentett és te vettél Isten Igéjéből, ha azt a képet megragadod és az a kép valóságos lesz a számodra, akkor téged a cél irányában tud tartani. Izrael népe nagyon sokszor eltévelyedett és nagyon sokszor elveszítette azt a képet, amit Isten adott nekik. A Példabeszédek 29,18 erről úgy beszél:

Példabeszédek 29,18.

18. Mikor nincs mennyei látás, elvész a nép; ha pedig megtartja a törvényt, oh mely igen boldog!

Itt ószövetségről beszélünk. Isten adta nekik a törvényt, adta az ígéreteket és az ígértet a törvényhez volt kötve. Ha a törvényt betartották, akkor Isten is betartotta az ígéreteit. Tehát nagyon fontos volt nekik, hogy azt a látást, amit Isten adott, ne engedjék el. Megnéztem a Revideált Új Fordítást is, ott egy kicsit máshogy hozza az Írás:

Példabeszédek 29,18. (RÚF)

18. Ha nincs kijelentés, elvadul a nép, de boldog lesz, ha megfogadja a tanítást.

Tehát a hit látja a láthatatlant. Például, ha Ábrahám esetét nézzük, amikor még nem volt gyermeke, elhitte, hogy Isten ígérete szerint a nemzetsége olyan számos lesz, mint a csillagok az égen. Ezt a Mózes első könyvének 15. fejezetében az 5-ös verstől elolvashatjuk. Ábrahámot a képzelete segítette abban, hogy elhiggye és várja az ígértet beteljesedését. Itt egy kulcsszó ragadott meg engem, miközben Mózes első könyvét olvastam és az 1Mózes 13,14-től olvasnám az Igét. Egy nagyon fontos kijelentés van ebben a részben, amikor Isten Ábrahámnak ígéri Kánaán földjét. Mi az, ami motiválta Ábrahámot arra, hogy Úr-Kaszdimból elmenjen egészen Háránba és utána Háránból újra visszajöjjön a Kánaán földjére?

Végeztem ezzel kapcsolatban egy kis kutatást. Hárán a mai dél-törökországi részen van, a szíriai határ közelében. Úr-Kaszdim, ahonnan elhívta Ábrahámot, az pedig 1200-1300 km-re van ettől a helyszíntől. Tehát lent van délen. Egészen az Eufrátesz folyó mellett 1200-1300 km-t ment Ábrahám ahhoz, hogy kijöjjön Úr-Kaszdimból és beteljesítse azt az elhívást, amire Isten őt elhívta. Azért mondom 1200-1300 km-t, mert lehet, hogy ez sem igaz, hiszen nem egyenesen mentek, mert akkor az utak nem olyanok voltak, mint ma. Ők vonultak családotól, Táré, meg Lót, meg az egész családja mentek vele. Útközben kellett valami ellátás, nem írja a Biblia így konkrétan, legalábbis én nem találtam. Gondolom állatokat vittek magukkal, így nem tudtak olyan tempóval menni, nem tudom, hogy mennyit bírtak egyszerre megtenni.

Egyszer valakivel beszélgettem, aki katona volt és azt mondta, hogy a gyakorlaton naponta harminc kilométert tudtak megtenni a csapattal. Az már egy nagyon komoly teljesítmény volt, tehát katonák, életerős emberek, akik már nem voltak éppen tinédzserek. Elképzelem, hogy milyen erős képnek kellett lennie, hogy megragadja Ábrahámot, hogy ezen az úton végig tudjon menni. Nem írja le az út történetét, hogy mikkel kellett szembesülni, min kellett keresztülmenniük, mennyi

nehézség volt útközben, nem halljuk ezzel kapcsolatban Ábrahám panaszait, meg a nehézségeit, hanem egyszerűen 1200-1300 km-t mentek.

Aztán olvassuk az Igében, hogy Háránban Táré meghalt, addig ott parkolt Ábrám – akkor még Ábrám volt és amikor Táré meghalt, utána újabb út következett: 800-900 kilométer. Gondoljátok el, mai technikával sem rövid út 800, vagy 1300 kilométer – persze repülővel nyilván más –, de az akkori közlekedéssel hetek, hónapok voltak. Hogy valaki ilyen utakon és ilyen nehézségeken végig tudjon menni, ahhoz egy nagyon erős kép kellett, hogy őt célban tartsa, hogy ne térjen el az útiránytól. Isten ígéretet adott Ábrámnak – az 1Mózes 13,14-ben olvassuk. Most figyeljetelek egy kicsit, mert itt nagyon értékes kijelentések vannak elrejtve ebben az Igében.

1Mózes 13,14–16.

14. Az Úr pedig monda Ábrámnak, minekutána elválék tőle Lót: Emeld fel szemeidet és tekints arról a helyről, ahol vagy, északra, délre, keletre és nyugatra.

15. Mert mind az egész földet, amelyet látsz, néked adom, és a te magodnak örökre.

16. És olyanná tészem a te magodat, mint a földnek pora, hogyha valaki megszámlálhatja a földnek porát, a te magod is megszámlálható lesz.

Nézzük csak mi történik itt, menjünk szépen sorban. „Emeld fel szemeidet és tekints arról a helyről, ahol vagy, északra, délre, keletre és nyugatra.” Ha te megállsz egy helyen, nem tudom, hogy fizikailag meddig látsz el. Egy dolog biztos, hogy nem látta be azt a földet, amit Isten neki ígért, de valahol mégis belátta: ott belül a szívében. Úgy gondolom, hogy ez egy kulcs ahhoz, hogy ha szeretnéd elfoglalni te is azt a földet, amit Isten ígért neked, sőt itt már többről van szó, hogy ígért neked, – amit megszerzett neked a Jézus Krisztus halálával. Ha azt a helyet szeretnéd elérni, akkor ugyanúgy, ahogy Ábrahám megragadta azt a képet, ugyanúgy, ahogy végignézte, ahova szeretne eljutni, hogy mi az az ígéret, ami be fog teljesedni az életében, ugyanúgy neked is ezt a képet kell megragadni! Nem tudsz tovább menni, mint amekkora a látásod! Ha kicsi a látásod, akkor odaig fogsz tudni eljutni.

Ha nekem most valaki azt mondaná, hogy ki kell vágni egy fát, akkor, az időm nagy részét biztos, hogy a balta élesítésével tölténém el, mondjuk egy fejszével, nem motorfűrészsel, de még ott sem árt megélesíteni a láncot. Tehát, ha ma valaki azt mondja, hogy A pontból B pontba szeretnék eljutni, akkor először is ezt a láthatatlan képet be kell égetni az ember elméjébe úgy, hogy mindegy, mi történik útközben, mindegy, milyen hosszú, vagy göröngyös az út, ez a kép mindig ott legyen. Végignéztem ezzel a szemmel az összes szolgát, akik sikerre jutottak, akik a mi hit példaképeink. Lehet József példáját említeni, vagy a hithősökét sorra venni, számos ilyen van a Bibliában. Egy dologban azonban szinte mindannyian megegyeztek: hogy azt az Istentől kapott képet megragadták és azt a képet nem engedték el. Az a kép, amit Istentől kaptak, az úgy beégett a szívébe, az elméjükbe, a gondolataikba, hogy az határozta meg a céljukat.

Amint az elején is már említettem, hogyha a célunkat szeretnénk elérni, hogyha az isteni áldás beteljesedését szeretnénk az életünkben, akkor az nem csupán Istenen múlik. Van egy nagyon elterjedt tévtanítás, ami óriási károkat okozott Krisztus Testében, hogy minden Isten akarata szerint van. Bár igazuk lenne, de ez a legnagyobb hazugság, ami létezik! Hiszen, ha ez így lenne, akkor nem kellene azt imádkozni, amit Jézus tanított, hogy „legyen meg a te akaratod, miképpen a mennyben, úgy a földön is.” Jézus úgy tanította imádkozni a tanítványait, hogy az Ő akarata legyen meg itt a földön és, hogy az Ő akarata és az Ő terve a te életedben hogyan tud beteljesedni, ahhoz rád legalább ugyanolyan szükség van, mint Istenre, mert Jézus nem tudott csodát tenni Názáretben. Az a Jézus, aki a halottat föltámasztotta, aki betegeket gyógyított, aki a vízen járt, aki természetfeletti, isteni csodákat tett. Az ember beleegyezése nélkül, az ember hitetlenségével szemben nem tudta beteljesíteni az akaratát a hitetlen emberek életében.

Ezért fontos az, hogy Isten akarata legyen meg az életünkben és ahhoz nekünk Isten akaratát egyszerűen be kell égetni a szívébe és ott kell, hogy legyen. A hit a nem látott dolgokról való meggyőződés. Fordítsuk ezt át a mai helyzetünkre. Ha egy nehézségben vagy, ha beteg vagy, ha kihívásaid vannak és gyógyulást keresel, akkor elsősorban a hiteden kell dolgozni. Meg kell élesíteni a baltádat, meg kell élesíteni a látásodat és tisztán látnod kell Isten ígéretét beteljesedve az életedben.

Ha ezt a képet nem tudod megragadni, nem tudod elérni és ez nem tud neked egy olyan céllá válni, aminek alá tudsz rendelni mást, akkor nem fogod elérni. Számos esetben tanúsítja ezt a Biblia. Ez nem valami pszichológia, vagy okkult tudomány, amiről beszélek, hanem ezt a Biblia tanítja, hogy igenis meg kell ragadnunk az isteni látást. Meg kell ragadnunk az isteni képet, meg kell ragadnunk Isten ígérését és látnunk kell magunkat úgy, ahogy Ábrahám látta beteljesedni. Habár nem érte meg a fizikai valóságában, de ő látta azt a képet. Annyira megragadta az Istentől való kép, az Isten ígérete, az Isten kijelentése, hogy ez a kép folyamatosan ott volt benne.

Ugyanezt elmondhatjuk majd Pál esetéről is, ha eljutok odáig, meg fogjuk látni, hogy az ő esetében ugyanezt volt, ami őt a szolgálatban megtartotta. A végén el tudta mondani, hogy a futásomat bevégeztem, a hitet megtartottam, végezetül pedig eltétem nekem az igazság koronája, amit megad az Úr, az igaz bíró – ha nem is pontosan idéztem, de ez van a Timótheus levélben. Ezt tudjuk mi is, hogyha a fizikai valóságunkban szeretnénk bármit, akkor az Igén kell gondolkodni, az Igén kell elmélkedni.

Hogy elfoglalják az ígért földjét, Krisztus előtt kb. 1290 környékén vonult ki Izrael népe II. Ramszesz alatt Egyiptomból és indult el az ígért földre felé. Isten nekik adta és odaígérte nekik azt a földet. 250 évig voltak a bírák. Mi olvassuk a Biblia lapjait, egyet lapozunk és azt hisszük, hogy mindjárt ott megtörtént, de a bírák 250 évig voltak és Krisztus előtt 1000-ben lett Dávid király. Gondolatok bele, olvassuk, hogy még mindig nem foglalták el a teljes földet. A jebezeusokat még Dávid üzte ki Jeruzsálemből és ő foglalta el a várost.

Tehát azt a képet, amit Isten adott, azt meg kell, hogy ragadjuk. Ha gyógyulást keresel, akkor látni kell magad egészségesen. Ha anyagi áldást keresel, akkor látni kell magad abban a helyzetben és az a kép kell, hogy ott legyen előtted, amit Isten ígért a számodra. Ezt egy szóval úgy nevezhetjük, hogy hit. Ez az igazi hit, mert az a kép megvan neked, az a kép téged megragadott és innentől kezdve az a kép fog téged motiválni. Ahogy az összes hithőst, akiről a Biblia beszélt, mind-mind a hittel látott ígéretek motiválták. Amikor ők elindultak egy bizonyos cél irányába, akkor még semmit nem láttak, csak azt a képet, amit Isten adott nekik. Lehet, hogy amikor elindulunk A pontból a B pontba, még semmit nem látunk. Lehetséges, hogy csak azt látod, hogy mennyi nehézséged van, mennyi akadályod van, mennyi mindenben kell átmenni. Utána pedig elkezdesz panaszkodni, hogy Isten nem segít nekem, Isten nem akarja, hogy ez megtörténjen. Nem, mert az a kép fog megtartani bennünket az úton.

Nagyon sokan föladták. Az egyiptomi vándorlást vegyük példaképpen. Nagyon jól ismert része ez a Bibliának. Ott is a sivatagba kerültek. Nagyon sokan elengedték azt a képet, amit Isten adott nekik. Nagyon sokan elfelejtették Isten csodáit. Az embereket nem a csoda tartja meg. Ez nagyon fontos. Jézus azt mondta, amikor csodát tett, hogy a hited megtartott téged. Nagyon szeretünk csodákat látni. Most hétvégén Vaskúton voltunk. Isten hatalmas csodákat tett, gyógyított meg embereket. Nagyon csodás volt.

Ti is tapasztaltok meg sokan gyógyulást. Napról napra, hétről hétre, ahol hittel imádkoznak, Jézus ma is beavatkozik az emberek életébe, de szükséges az, hogy a hitünk, az a kép, az folyamatosan ott legyen. Az nem azt jelenti, hogy nem fog megtámadni semmilyen betegség, hogy nem érnek az úton támadások. Jézus ilyet soha nem ígért, de annak a képnek erősen ott kell lenni és ezt folyamatosan táplálni kell! Menjünk tovább!

Nagyon sokan föladták a látásukat és föladták a céljukat, amikor Izrael népe a pusztában vándorolt. Tudjuk, hogy a puszta nem egy jó hely, de ez egy átmeneti időszak lett volna. Az ő hitetlenségük azt okozta, hogy a két-három heti járóföldet negyven év alatt sem tették meg némelyek, mert csak a fiatal nemzedék ment be, hanem minden egyes hőbörgéssel, minden egyes lázadással, minden egyes engedetlenséggel megnehezítették a saját útjukat.

Most konvertáljuk át ezt a mi helyzetünkre! Ugye ez volt a sivatagban? A te életed is kerülhet sivatagba, az enyém is, bárkié. Tehát nincs erre garancia. Jézus nem mondta, hogy mert keresztény vagy, a te életedben soha nem lesznek kihívások. Hát lesznek kihívások! Az ördög nem fog piros szőnyeget teríteni eléd, hogy azon sétáljál, ebben biztos lehetsz. Lesznek nehézségeid, de ezeken a

nehézségeken keresztül tud vezetni bennünket az Ige és az a kép, amit megragadunk és nem lázadunk, nem hóbörgünk, nem elégedetlenkedünk.

Sajnos most egy ilyen világban élünk. Tele van lázadókkal, hóbörgőkkel, tele van elégedetlen emberekkel. Egyetlen dolog, ami meg kell, hogy határozza a keresztény ember szívének az állapotát, a mentalitását, az a hálaadás. Ha nincs egy hálaadó szíved, akkor lázadó vagy. Egy lázadó vagy Isten ellen. Adjál hálát azért, amid van! Egyszer valakitől hallottam, hogy azt mondta valakinek, hogy miért akarsz Istentől többet? Annak se örülsz, amid van. Azért sem adsz hálát, amid van.

Így vannak az emberek. Ezzel nem azt akarom mondani, hogy ne legyen többed, ne juss előbbre, hisz Isten is azt akarja. Senki nem akarja jobban, mint Ő, de a hálátlan szív, a lázadó hozzáállás, a hóbörgés, az engedetlenség a pusztában fog tartani téged ugyanúgy, mint, ahogy a zsidókat a pusztában tartotta az engedetlenségük és a lázadásuk negyven évig. Ezzel csak meghosszabbítjuk azt az utat, hogy elérjük a célunkat.

Pál apostol jutott eszembe, a Filippi levél 4,11-et hadd olvassam el. Még mielőtt a Filippi levélre rátérnék hadd mondjam el nektek, hogy van négy börtönlevél a Bibliában, az Efézus, Kolosse, a Filippi és a Filemon levél. Ezeket Pál apostol írta. Úgy körülbelül 60-62 környékére teszik a tudósok meg a kutatók, hogy akkor írta a levelet a börtönből.

Most képzeljétek el egy első századi római börtönt. A mai börtönök sem luxus hotelek. Ha valaki járt már bent szolgálni, akkor tudhatja, hogy nem az. Milyenek lehetek akkor a börtönök? Nézzétek meg, hogy Pál apostol az egyik legcsodálatosabb levelét a börtönből írta. Az Efézusi levél nincs tele panaszokkal, hogy milyen nehéz az én helyzetem, pedig én az Úr Jézust szolgálom és mégis most ilyen helyzetbe kerültem! Nem fröcsköli a panaszait. Nem fröcsköli az elégedetlenségét, hanem van egy futása, van egy kép, amit ő Istentől kapott. Pál elragadtatott a harmadik évig, ott kapta.

Tehát úgy, ahogy Isten megmutatta Ábrahámnak azt a földet és utána végig kellett járnia, be kellett járnia azt a földet, hogy az a kép még erősebb legyen, hogy az a kép úgy legyen beégetve a szívébe és az elméjébe, hogy semmi ne rombolhassa le és azzal az isteni látással szemben a hétköznapi nehézségek, a kihívások csak ilyen könnyű szenvedésnek tűnjenek, mint Pál apostolnak. Nézzük, hogy mit ír a Filippi levélben.

Filippi 4,11.

11. Nem mintha ezt a nélkülözésemre nézve mondanám; mert én megtanultam, hogy azokban, amelyekben vagyok, megelégedett legyek.

Pál apostol, aki egy börtönből azt írja, hogy ő ott megelégedett. Hát én nem tudom, hogy milyen hely az ott, milyen hely volt az akkor és ott, de Pál apostolnak ilyen volt a mentalitása, ilyen volt a hozzáállása.

Ma tele vagyunk panaszkodó emberekkel. Soha nem volt ilyen magas a fogyasztás, ilyen jó életszínvonal, mint amiben mi most élünk. Hálát kellene adnunk, hogy van, hol éljél, van, hol lakjál, van mivel ruházkodjál, nem repülnek a bombák a fejed fölött, meg nem tudom micsoda. Annyi minden dolog van, amiért hálát tudunk adni Istennek. Mégis az emberek lázadnak, hóbörögnek és nem jó, nem jó, nem jó, nem elég, nem elég, ez hangzik. Ebből élnek a politikusok. Bocsánat, én nem szeretnék erről sokat beszélni, csak ne ülj föl ezeknek az ostoba meséknek, amiket hallasz a televízióban. Embereknek ez nem jó, az nem jó, amaz nem jó. Az emberek várják Magyarországon is az új messiást. Ha majd jön az új messiás, akkor jobb lesz. Nem jön új messiás. Nem lesz jobb. Azok az emberek, akik emberben bíznak, eltévesztették a célt. Mi fog történni akkor? Tele van az ország lázadókkal, lázadó keresztényekkel is. Olyan csoportokat támogatnak, akik a krisztusi értékek ellen vannak. Olyan embereket támogatnak, akik erkölcstelenek, gusztustalanok, hazugok és lehetne sorolni.

Nem szeretnék politizálni, de a Biblia tele van politikával, hiszen a föld elfoglalása is egy politikai esemény volt. Isten adott nekik egy földet, amit el kellett foglalni, de lázadók voltak azok, megnyílt a föld alattuk és semmivé lettek. Kóré emberei. Ne állj be ebbe a nincs pénz nevezetű kórusba, hogy együtt énekelj velük, hogy milyen rossz nekünk meg milyen rossz nekünk. Majd jön az új messiás és akkor majd jobb lesz.

Mindegy, milyen kormány volt, mindegy, milyen kormányváltás volt, neked nem attól lesz jobb elsősorban az életed. Ne dőlj be ezeknek az ostoba, buta meséknek! Fizetett emberek arról prédikálnak neked, hogy semmi nem jó, ezt hallod. Néztem erről is egy tanulmányt, hogy ezt mennyi pénzért teszik fizetett emberek, akik lázítják az embert. Ugyanolyanok, mint Kóré, Dátán, meg azok az emberek, akik a pusztában voltak. Ettől nem lesz jó.

Végeztek egy felmérést, hogyha a kedvenc pártja hatalomra jutott, akkor három év múlva mennyivel lett jobb az ő élete. Mit gondoltok, milyen eredmény jött ki? Semmivel, mert tőled nem ez lesz. Ismerek olyan embereket, most már éltem elég sokat, közeledek a hetvenhez, tehát néhány évet megéltem és láttam azt, hogy nem ezen múlik, hogy valaki sikeres, vagy nem sikeres.

Én láttam embereket az előző rendszerben is, akik nagyon sikeresek voltak, bővültek, gyarapodtak és látom ebben a mai rossz helyzetben is, hogy emberek nagyon-nagyon jól élnek és mégis tele van ez az ország panaszokkal. Ez nem az Isten útja.

Mindegy, hogy ki van kormányon jelenleg, vagy ki lesz legközelebb, a mi feladatunk az, hogy imádkozzunk a vezetőkért és áldjuk a vezetőket és kész. Amikor szavazni kell, akkor majd menj el szavazni. Ne ostobaságokkal töltsd el az idődet, mert nem visz ez előbbre sehova. Mi Isten dolgaival foglalkozunk, imádkozunk azért, hogy bölcs döntéseket hozzanak és van lehetőség és azért imádkozzál, hogy Isten a te lehetőségeidet mutassa meg és azon munkálkodjál.

Van egy másik statisztika is, hogy emberek mennyit néznek televíziót. Mennyi olyan fölösleges időpocsékolás van, amit az épülésükre, a gyarapodásukra is tudnának használni. Nem azt mondom, hogy ne nézz tévét, vagy ne nézz meg egy jó filmet, vagy a kedvenc sorozatodat. Nem erről beszélek, de ha szeretnél előbbre jutni, akkor inkább kezdj el dolgozni magadon! Kezdj el megragadni egy látást, amit Isten adott neked!

Azt mondja a Jakab levél, hogyha nincs bölcsességed, akkor kérjél Istentől. Én is ezt teszem. Nekem sincs annyi, hogy ne Istentől kellene kérnem. Ha nem elég az, ami van, akkor ne azon gondolkodjál, hogy ki a hibás azért, hogy nem tudod megvenni minden héten a legújabb divatholmit, amivel már tele van egyébként is a szekrényed, már nem férsz be tőle és méltatlankodsz, hogy ezt a legújabb akármit sem tudom megvenni, mert kicsi a nyugdíjam. Ne ezen gondolkodj, hanem kérj Istentől látást, hogy hogyan tudsz előbbre jutni! Annyi minden hasznos dolog van, amivel tudod tölteni az idődet. El lehet végezni tanfolyamokat, sok-sok számos lehetőség van. Élesítsd meg a baltádat és kezdj el azon gondolkodni, hogy hogyan tudsz előbbre jutni. Isten tud neked mutatni dolgokat, de meg kell tenni ehhez dolgokat. Nem fogja beszórni az ablakodon az anyagiakat. Hanem igenis partnereivé kell válnunk Istennek!

Azon kell, hogy munkálkodjunk, hogy nézzük meg a lehetőségeinket és kérjünk Istentől lehetőségeket. Isten tárházában van olyan lehetőség, amivel meg tud áldani, akkor is, ha nyugdíjas vagy, akkor is, ha nem vagy nyugdíjas, akkor is, ha fiatal vagy, meg akkor is, ha tanuló vagy. Nem rövid az Úr keze, hogy meg ne tudna áldani és nem süket az Ő füle, hogy meg ne hallana, mondja az Írás.

Tehát ezzel kell foglalkozni és nem pedig olyan semmirekellő dolgokkal foglalkozni. Ugyanezt csinálták Mózesrel is. Mózesrel állandóan meg akarták kövezni, mindennek állandóan ő volt az oka. Közben ő volt az egyetlen ember, akin keresztül lehetőség volt arra, hogy kimenjenek a pusztába. Úgyhogy bölcsességed legyen, hogy mi az, amit teszel!

Miért fontos az isteni látás? Ez a belső kép meghatározza az életünk irányát, mert könnyen elveszíthetjük a mindennapok sodrában a látásunkat. Fontos, hogy ez a látás pontosan a cél irányba tud tartani bennünket. Kitartást fog tudni okozni. Tehát az isteni látás segít, hogy kitartsunk akkor is, amikor a körülmények nehezek. Ha nincs egy ilyen erős látás, akkor nagyon könnyen föladjuk. Hányan föladták, amikor nehézségek voltak! Itt egyházi szinten is megéltük. Már én is ott tartottam, hogy most éppen olyan a helyzet, hogy talán föl kellene állni és el kellene menni, de én nem szoktam hangokat hallani Istentől, soha nem hallottam, de egy olyan belső bizonyosság jött, hogy pontosan azért vagy itt, pontosan azért van rád szükség, mert itt nehézségek vannak. A nehézség elől a legkönnyebb elmenekülni.

Lehet ezt tenni. Vagy azt mondja az Írás, hogy megállunk, meghátrálunk, vagy mondja a Zsidó levél, hogy nem vagyunk a meghátrálás emberei, hogy elveszünk, hanem a hitői, hogy életet nyerünk. Tehát mi nem vagyunk a meghátrálás emberei. Éppen ezért ki kell tartani.

Pál apostol hányszor föladhatta volna? A Filippi levelet nem a filippi börtönben írta. Ott megvesszőzték őket, kalodába csukták őket. Mit csinált Pál apostol? Dicsérték Istent. Hát ehhez nagyon erős látás kell.

Nekem lehet, hogy nem éppen ez jutott volna elsőnek eszembe, amikor az ember kalodában van, de mégis Pált az a mennyei látás, az az isteni látás irányban, célban tartotta és végig kitartott. Tehát a belső kép jelentése az, hogy a belső látás, az a kép, amit megragadsz Isten Igéjéből. Azok az ígéretetek, pontosabban azok a beteljesedett ígéretetek Krisztusban valósággá váljanak. Az az isteni jövőkép emlékeztet arra, hogy van egy magasabb célunk, amiért érdemes kitartani. Erőt ad, kitartást biztosít a kihívások idején. A látás segít abban, hogy ne csak a jelenlegi helyzetünkre tekintsünk, hanem arra a jövőre, amit Isten ígért a számunkra.

1Mózes 12,1–3.

1. És monda az Úr Ábrámnak: Eredj ki a te földedből, és a te rokonságod közül, és a te atyádnak házából, arra a földre, amelyet én mutatok néked.

2. És nagy nemzetté teslek, és megáldalak téged, és felmagasztalom a te nevedet, és áldás leszel.

3. És megáldom azokat, akik téged áldanak, és aki téged átkoz, megátkozom azt: és megáldatnak tebenned a föld minden nemzetségei.

Ez volt az az ígélet, amit Ábrahám megragadott. Igaz, azért nem ment ki a családja közül, hanem vitte magával a családját, de végül is már részben beteljesítette azt, amire Isten elhívta.

József álmairól is beszélhetünk. Sokszor volt már róla szó. József története az 1Mózes 37-től egészen az 50. részig, Jákob haláláig, szinte Józsefről szól a Bibliának az első része. Tehát Mózes első könyve. Az ő története egy másik lenyűgöző példa arra, hogy isteni látás formájában, álomban mutatta meg Józsefnek, hogy nagy vezetővé válik. Attila is prédikált róla. Nagyon sok helyzet volt, amikor egyáltalán nem nézett ki úgy a helyzet, hogy ő nagyon-nagyon áldott. Amikor még a saját testének sem ura, mert rabszolga volt, egy élő beszélő szerszám volt, akit eladtak rabszolgának. Mégis az a kép annyira megragadta őt, amit Isten ígért neki, hogy a sok nehézségen keresztül eljutott oda, hogy Isten ígéretei beteljesedtek az életében.

1Mózes 37,5–7.

5. És álmot álmodék József és elbeszélé az ő bátyjainak; és azok annál inkább gyűlölik vala őt.

6. Mert monda nékik: Hallgassátok meg, kérlek, ezt az álmot, melyet álmodtam.

7. Ímé, kévéket kötünk vala a mezőben, és ímé az én kévém felkele és felállá; a ti kévéitek pedig körülállanak, és az én kévém előtt meghajolnak vala.

Gondoljatok bele, ezt mondta József ott a szülei meg a testvérei előtt. Már eleve ugye az édesanyja nem tudott meghajolni előtte, mert útközben meghalt. Ő már nem érte meg azt, hogy József beteljesedett álmát megláthassa. Kevélységnek tűnhetett, amikor ezt elmondta, de ezt a képet mégis megragadta és Egyiptom, a világ akkori legnagyobb hatalmának második vezetőjévé vált.

Tehát miért veszélyes, amikor az embernek nincs egy isteni képe? Elvesztheti az irányt. Az emberek céltalanul bolyonganak, könnyen letérnek az isteni terv útjáról. Tudjátok, egy olyan hajónak, amelyiknek nincs iránya, annak teljesen mindegy, hogy honnan fúj a szél. Az folyamatosan fog sodródni össze-vissza. Nincs célja. Nagyon-nagyon sok drága testvérünk van, akiknek nincs semmilyen céljuk, nincs semmilyen tervük, csak sodródik és sodorják a körülmények. Ragadd meg azt a látást és ragadd meg azt a célt, amit Isten mondott!

De a célhoz el is kell jutni! Amint mondtam az elején, a célhoz nem úgy vezet az út, hogy nyílegyenesen ott vagyunk. Isten megígérte és akkor semmi nehézség és ott leszünk. Ezeknek az embereknek az életében olyan komoly kihívások voltak, ami, hála Istennek, még az enyémben nem volt, ha nézzük Józsefet, vagy akár Ábrahámot, vagy Pál apostolt, de lesznek nehézségek. A sikered,

hogy megállsz, hogy eljutsz oda, ahova Isten tervezte, az ott a mélyponton fog eldőlni. Vagy föladod, hátrafordulsz, megfordulsz, vagy kérsz Istentől bölcsességet és erőt és tovább mész. Ezen gondolkodjunk!

Ezek az emberek legyenek a példaképeink! Tényleg ragadd meg azt a képet! Lássad magad egészségesen, lássad magad bővülködően, lássad magadon beteljesedve Isten ígését és Isten áldásait. Ezt a képet kell megragadnunk mindannyiunknak! Lesznek közben, igen, lesznek közben komoly kihívások.

Tehát akik céltalanul bolyonganak, nincs meg ez az erős látásuk, el fogják veszíteni az isteni tervet. A látás hiánya miatt az emberek hajlamosak saját megoldásokra hagyatkozni, ez a másik. Ábrahám is csinált ilyet. Az ígélet gyermeke nem jött, hát akkor Sára kitalálta, hogy majd Hágár fog segíteni. Segítsünk már egy kicsit Istennek, hogy az ígését beteljesítse! És ebből lett Izmael. Mi is ilyenek vagyunk. Mi is segíteni akarunk Istennek. Mi is ki akarjuk találni, hogy Isten majd hogyan fog bennünket megáldani ahelyett, hogy keresnénk Isten tervét, hogy neki mi a szándéka velünk. A mi tervünket Isten ismeri. Igaz? Tudja, hogy a mi terveink nem tökéletesek, de Isten tervei tökéletesek. Nagyon sok ember ilyenkor csak panaszkodik. Panaszkodik, hogy Istenem, hát nézd meg ezt az én nehéz helyzetemet, látod, miben vagyunk! Azt a tudatlan Istent fölvilágosítjuk, hogy milyen helyzetben vagyunk, mert Isten nem tudja ezt. Ez nem ima! Ez panaszkodás, ez lázadás. Amikor kérésről van szó, akkor leginkább bölcsességet kérünk Istentől, hogy mutassa meg azt az utat, hogy merre menjünk. Mi nem látjuk, de Isten látja a láthatatlant. Isten meg tudja neked mutatni. Ahogy Elizeus prófétánál láttuk, körbevette őt az ellenség, meg akarták ölni őt. Géházi, a szolgálója kétségbeesett, de Elizeus nem volt ideges. Egy dologért imádkozott, hogy Uram, mutasd már meg neki, hogy kik vannak mellettünk és megmutatta a seregnyi angyalt neki.

Amit látunk a fizikai szemeinkkel és a belső kép, amit látunk, ez a kettő különbözhet egymástól. Ne ragadjunk le a fizikai látásnál! Erről szól a hit, de nem fog megtörténni veled egyik napról a másikra, hogy így fogsz gondolkodni, mert mindannyian csak az úton vagyunk és mindannyian hajlamosak vagyunk a látásba esni, hajlamosak vagyunk a körülményeinkre, a lehetőségeinkre tekinteni, de akkor levetted a szemedet Istenről és nem az Ő lehetőségeit láttad. Ő valóban képes kihozni bennünket és az Ő igazságát érvényesíteni. Amikor az emberek nem látják az Isten munkáját, a hitük meggyengülhet. Ahogy az előbb említettem, a gondolatok képek, diavetítés folyik az agyunkban folyamatosan a gondolatainkban.

Hogyan kerülnek oda azok a képek? Amit beletöltöttél az elmédbe. Nem tudunk mást kivetíteni ide, mint amit abba a számítógépbe beletöltöttünk. Onnan csak azt a képet tudjuk kivetíteni. A bened levő képek, a látásod valahogy odakerült. Hogyan került oda? Azzal, amivel tápláltad magad. Ha mindig azzal táplálsz magad, hogy milyen rossz nekünk, milyen reménytelen a mi helyzetünk, akkor ez a képed lesz, akkor ez lesz a te jövőképed. Vagy, ha megnézed, hogy ahhoz képest, ahol voltál, vagy valamihez képest. Amikor Izrael előre tekintett, akkor hátra is tekintett. Mindig megnézte, hogy milyen sok helyről hozta ki őket Isten. Ilyenkor a hálaadás volt a szívükön. A kevés, a nem elég, a nincs folyamatos elégedetlenséggel, hitetlenséggel, panaszkodással fog eltölteni. Ne ez legyen az elkövetkezendő időben, hanem tényleg tápláljuk a hitünket! Nézzük meg azokat az ígéseket, amiket Isten ígért! Ha gyógyulást, akkor azzal kapcsolatban, ha anyagi áldást, akkor azzal kapcsolatban, ha a kapcsolataid javulását, akkor azzal kapcsolatban. Minden szükségünk betöltetik az Úr Jézus Krisztusban, de ez nem automatikus. Nem olyan, hogy bedobunk egy imát fönt, aztán lent kijön az eredmény. Így szeretné sok keresztény. Nem kávéautomata ez! Egy instant világban élünk, hogy adj Uram, Isten, de azonnal, de nem így működnek a dolgok. Amit beletöltünk az elménkbe, amivel tápláljuk magunkat, az lesz a hitünk, az a kép fog élni bennünk.

Amivel ebben az évben érdemes elkezdni dolgozni, vagy hisszük, hogy ezt már korábban elkezdte ezt mindenki, ez az, amin kell dolgoznunk, hogy az elménket tápláljuk. A Róma 12,1–2 erről szól, hogy kell egy odaszánás Istenhez és a gondolkodásmódunkat meg kell változtatnunk. A gondolkodásmódunk által fog megváltozni az a kép, amit látunk magunkról, amivel tápláljuk.

A másik, ami nagyon fontos, hogy le kell rontani az okoskodásokat. Ez a 2Korinthusban található.

2Korinthus 10,3–5.

3. Mert noha testben élünk, de nem test szerint vitézkedünk.

Tehát itt megint nem a fizikai, látható dolgokról van szó.

4. Mert a mi hadviselésünk fegyverei nem testiek, hanem Isten által hatalmasak erősségek lerontására;

Ha nem fizikai fegyverekről van szó, akkor milyen fegyverekről, ami le tud rontani dolgokat? Miért akarunk lerontani dolgokat? Nézd csak meg, az 5. vers elmondja.

5. Lerontván okoskodásokat és minden magasztatot, amely Isten ismerete ellen emeltetett, és foglyul ejtvén minden gondolatot, hogy engedelmessédjék a Krisztusnak;

Ez az, a mi okoskodásaink, amikor kiokoskodjuk magunkat Isten áldásaiból. Ezek olyan elmebeli gondolatok, olyan elmebeli magasztatok, amelyek Isten ismerete ellen emeltettek. Hol kezdődik a rossz kép kialakulása az emberben? A gondolkodásmódjában. Ahogy elkezd gondolkodni. Mert ahogyan gondolkodik az ember, olyan valójában, a Példabeszédek mondja. Az a te képed, az a te látásod saját magadról. Ezt a látást kell megváltoztatni, erről beszél Pál is. Azt, hogy jöjjenek gondolatok, nem tudod megakadályozni, mint azt sem, hogy a veréb átrepüljön a fejed fölött, de azt már igen, hogy fészket rakjon a fejedre. Azt már igen! A gondolatokkal pontosan ugyanez a helyzet. Át-szaladnak az ember fején negatív gondolatok? Persze! Az enyémen is, a tiéden is, mindenkién, de nem hagyjuk, hogy fészket rakjon az elménkben és nem hagyjuk, hogy lerontsa azt az isteni képet, amit Isten szeretne fölépíteni bennünk. Nem hagyjuk, hogy azt a hitet lerombolja. Mondom, ebből él a politika, hogy lerombolja az emberek hitét, hogy neked nagyon rossz, még ha nem az, akkor is. Ez mindenhol így van, nem csak Magyarországon. Ez folyamatosan így van, hogy minden rossz. Az ellenség ebből táplálkozik, hogy minden rossz. Semmi nem jó, minden rossz, de majd, ha én, akkor majd minden jó lesz. Értjük ezt. Éppen ezért min dolgoznak? Az emberek gondolkodásmódján. Ha a gondolkodásmódját meg tudják változtatni, akkor tudnak változásokat hozni, de ezek nem Istentől jövő gondolatok! Ezt meg kell vizsgálni, hogy mi a rossz. Rengeteg dolgot tudnék sorolni.

Itt is voltak drága testvéreink, akik azt sorolták, hogy mi a rossz. Oké, rendben van, mi is szeretnénk tudni, hogy mi a rossz, de akkor szeretném megkérdezni, hogy mit javasolsz, milyen változásokat? Valaki elment tőlünk, hogy nem értek veletek egyet! Jó, rendben van, nem kell egyet-érteni, de miben nem értesz egyet, miben tudunk neked segíteni? Vagy milyen elképzelésed van? Hát, az nincs semmilyen, de nem értek egyet veletek! Miben nem értesz egyet? Nem tudjuk! Azóta se tudjuk. Azóta se derült ki. Lehet mondani, hogy minden rossz, de ehhez nem kell nagy hit, nincs olyan tökéletes dolog ezen a földön szinte, amiben ne lehetne hibát találni. Ha arannyal lenne leöntve az utca, akkor az lenne, hogy miért huszonnégy karátos, miért nem több? Mindenben lehet rosszat találni. A lázadó, a hóbörgő emberek ebből élnek. Ez egy istentelen, ördögi, sátáni dolog. Ne legyél partner, ne állj be ebbe a zenekarba! Mi Istent dicsőítjük és nyilván nem azt mondjuk, hogy ami rossz, azt nem kell kijavítani. Nem azt mondjuk, hogy minden tökéletes, mert nem az, de akkor legyünk konstruktívak és építő jellegű kritikát gyakoroljunk, hogy igen, ez rossz, de mi a javaslatod, milyen látásod van erről, hogy tudnánk ezen változtatni, hiszen a dagállal minden hajó fölemelkedik, nem? Mindenki azon gondolkodik és dolgozik, hogy jobb legyen. Akkor mi a megoldásod? Ja, hát az nincs, de minden rossz.

Nagyon figyelj ezekre a hangokra, mert ezek nagyon eltávolítanak a célodtól, nagyon eltávolítanak az isteni tervtől és ne állj be ebbe a zenekarba, ez nem a mi utunk. Mi Isten világosságát hirdetjük. Igen, az Úr a trónján ül és az emberek szívét az Úr felé kell fordítanunk és azokat az értékeket, amire Isten azt mondja, hogy jó, mi is azt mondjuk, hogy jó, ami pedig nem, azt tessék elutasítani! Az egy istentelen dolog, az nem a mi utunk. Ehhez bátorságra van szükség, egy eltökéltségre, egy elkötelezettségre. Ez az elköteleződés, ha megvan benned, akkor fogod tudni képviselni az Urat.

A kémelek kiküldése, a 4Mózes 13-ban olvashatjuk, az Úr kiküldött minden törzsből egy-egy kémet, tehát tizenkét kémet. Az Úr küldte ki őket! Elgondolkodtam, hogy az Úr miért is küldte ki őket, hiszen pontosan ismerte a szívüket, de ezt a tizenkét vezetőt elküldte. Ott voltak már az ígéret földjének szélén. Odaértek és az Úr azt mondta Mózesnek, hogy küldjél tizenkét kémet, hogy nézzék meg azt a földet! Megnézték azt a földet. Hogy jöttek vissza? Úgy, hogy csak két ember jött vissza pozitív jelentéssel. Mind a tizenkettő ugyanazt látta. Igen, az a föld jó, meg gazdagok, de akik ott laknak, az óriások, hát mi az ő szemükben csak sáska vagyunk. Nem az ő szemében voltál sáska, hanem a saját magad szemében, mert saját magadra tekintettel, nem Isten ígéreteire. Két személy volt csak, aki jó jelentést hozott, hogy Isten nekünk adta azt a földet, mi be tudunk menni arra a földre. Az emberi okoskodás, amikor az ember magára tekint, a saját képességére, a saját erejére, akkor hova jut? Vissza a pusztába! Mind ott haltak meg a pusztában. Csak a fiatal nemzetség ment be. Istennek ez volt a terve? Egyáltalán nem ez volt Isten akarata! Ő kiküldte őket, szerintem azért, hogy Mózes is lássa, hogy milyen állapotban van az emberek szíve. Ilyen szívvel nem lehet bemenni az ígéret földjére. Ilyen szívvel nem lehet birtokba venni azt a földet, ami egyébként tele van ellenséggel.

A mi földünk is tele van ellenséggel. Az ördög a mi ellenségünk és azt mondja az Ige, hogy álljatok ellen. Igen, van olyan személy, akit nekünk nem kell legyőznünk, mert azt már Jézus megtette – hálát adunk Istennek –, de egyszerűen a talpunk alatt kell tartani. Azt írja, hogy a ti ellenségeitek, az ördög nagy hanggal jön, keresve kit nyeljen el. Mit mond ebben az Írás? Azt, hogy nem tud mindenkit elnyelni. Ha el tudna mindenkit nyelni, ha olyan hatalma lenne, akkor le tudna győzni, már rég megölt volna téged is, meg engem is, meg mindenkit. De Jézus legyőzte a sátánt, a sátán egy vesztes. Nem hiszem, hogy akkora nagy jelentőséget kell neki tulajdonítani. Sok keresztény arról panaszkodik, hogy mit csinált vele az ördög. Te mit csináltál? Az ördög végzi a dolgát. Te mit csináltál? Te is végeztél a dolgodat? Mert ha végeztél volna a dolgodat, akkor a talpad alatt lenne. Ez mindegyikünkre vonatkozik. Nem kell dicsekedni, nem kell fölmagasztalni az ellenséget, mert az legyőzött. Erre van a hit. A 4Mózes 13-ban olvashatjuk, hogy ugyanúgy beszéltek, ahogy ma is beszélnek az emberek. Ezeket ugyanúgy visszahallgathatod a médiában, pedig ezek elég rég íródtak.

4Mózes 13,31–33.

31. Mindazáltal a férfiak, akik felmentek vele, azt mondják vala: Nem mehetünk fel az ellen a nép ellen, mert erősebb az nálunknál.

32. És rossz hírért vitték annak a földnek, amelyet megkémleltek, Izrael fiaikhoz, mondván: Az a föld, amelyen általmentünk, hogy megkémleljük azt, olyan föld, amely megemészti az ő lakóit; az egész nép is, amelyet láttunk azon, szálas emberekből áll.

33. És láttunk ott óriásokat is, az óriások közül való Anáknak fiait, és olyanok valánk a magunk szemében, mint a sáskák, és az ő szemükben is olyanok valánk.

Honnan tudták, hogy az ő szemükben ők milyenek? Ezt gondolták! Ez volt az ő gondolataikban, ez volt az ő problémájuk. Ezek az igazságok ma is igazságok, hogy mi azok vagyunk, akinek az Írás mond bennünket. Nem vagyunk olyanok, mint a sáskák az ellenség szemében, nem vagyunk az ellenség prédái, hanem Jézus Krisztusban a mennyei helyekre ültettünk, ahogy Pál írja az Efézusi levélben. Ne a vesztes pozíciójából nézzük magunkat, hanem, hogy a győztes helyre kerültünk, Isten családjába. Így tekintsünk magunkra! Természetesen lesznek kihívásaink, vannak is kihívásaink, nem tagadjuk, néha elég komoly kihívások vannak, de mi akkor is győztesek vagyunk, mert az örökkévalóságot az Úrral töltjük. A földi sátorban történnek dolgok, az igaz.

Ez a látás egy nagyon veszélyes látás volt, mert lerombolták a saját önképüket. Mi a baj a lázadó emberrel? Az, hogy másokat is lázít, ez a probléma. Hogy az ő rossz önképével le akarja rombolni mások hitét is. Másokat is meg akar győzni arról, hogy nehogy már jól érezd magad te is, hát nem látod, hogy milyen rossz? Ugyanez a helyzet ma is, hogy föllázít másokat. A lázadás elégedetlenséget szül Isten ellen. Megakadályozza Isten tervét a saját életünkben. A panaszkodó emberek többsége jólétben él, ha megnézed.

Lehetne még sorolni itt tovább, de nagyon kevés az idő most már. A zsidó hit, a zsidó vallás három fő dolgra épült. A királyság, a város és a templom. Ha Izrael népének minden rendben volt, akkor megvolt Jeruzsálem, az övék volt, ők birtokolták, ott volt a szentély, ahol Isten jelenlétébe tudtak menni és volt királyuk és volt templomuk, de volt időszak, amikor a hitetlenségük miatt mindent elveszítettek. Elveszítették a várost, elveszítették a királyt, a királyságot. Nem beszélve arról, hogy a tizenkét törzsből tízet, az északi törzseket, akiket 711 környékén elhurcoltak Asszíriába, szétszórták. Maradt a két törzs délen, Júdea és Benjamin törzse, de ők is fogságba estek, a babiloni fogságba, elhurcolták őket és elveszett a nép. Egyszerűen lázadtak Isten ellen, nem azt tették, amit tenniük kellett, de Isten adott prófétákat, megadta a látást ott is az embereknek.

Ezékielről lehetne sokat beszélni. Ezékielt a babiloni fogságba az első turnussal vitték el, még Krisztus előtt 597-ben. Ő egy papi családból származott. Ő még akkor nem volt próféta. A Kébar folyó partján öt évvel később kapott Istentől egy látást. Őt is megragadta egy látás. Tehát ugyanazt látjuk, mint Ábrahámnál. Egyébként Ezékiel próféta soha nem tért vissza Jeruzsálembe, de Isten kijelentett rajta keresztül dolgokat. Látta a tüzes szekereket, látta az Isten angyalait, látta azokat a dolgokat, amiket Isten megmutatott neki. Úgy tudta biztatni, bátorítani a fogságban lévő népet. Mondta, hogy valóban ez Isten ítélete volt a számotokra. Ószövetségről beszélünk, ezt ne felejtsetek el, fontos hangsúlyozni! De ez nem fog örökké így maradni. Tehát négy dologban is bátorította őket, hogy ítélet fog jönni rájuk, de ez az ítélet nem végleges, mert fog jönni a remény, eljön a helyreállítás.

Olvassuk azt is, hogy Isten hogyan hagyta el a templomot. Sokan mondják, hogy ez egy kép arról, hogy Isten vele ment a népével még a fogságba is. Babilonban is ott volt velük. Látjuk azt a képet is, amikor Isten Szelleme visszatér a templomba, hogy megtörténik a helyreállítás. 490 körül, nem tudom pontosan, jött Círusz, legyőzték a babiloniakat. 481-ben kiadták a rendeletet, hogy visszatérhetnek a helyükre. Isten helyreállította őket. Isten szólt a prófétákon keresztül. Ott is voltak, akik nem mentek vissza, voltak, akik nem tudták megragadni ezt a képet. Tele van a Biblia ilyen történetekkel.

Viszont nekem abba kell hagynom, mert befejezni úgysem tudom. Amiről ma szó volt, egy kicsit összegezzük. Kell lennie egy isteni látásunknak. Kell lennie egy képnek, amit a Bibliából kijelentésként megkapsz Istentől. Ennek a képnek be kell égnie az elmédbe, a szívedbe. Amikor megyünk az utunkon, akkor ennek a képnek olyan erősnek kell lennie, hogy felül kell írnia azokat a pillanatnyi, könnyű szenvedéseinket, ahogy Pál apostol írja, mert a végső célra tekintünk. Igenis, hogy befutjuk a pályánkat. Mindannyiunknak erre az évre azt tudom kívánni és az elkövetkezendő időkre is, hogy ragadja meg az Istentől kapott képet! Azt a tervet, amit Isten a te számodra tervezett el, azt a futást, amire téged Isten elhívott, azt fúsd be és ne hagyd magad kizökkenteni! Az a kép olyan erős legyen benned, hogy a hétköznapi gondok és a sok minden egyéb, ami közbejön, ne tudja lerontani ezt a képet.

Így maradt meg a szolgálatban Pál apostol, így maradtak meg a próféták, akik megmaradtak. Nem azért, mert könnyű helyzetük volt, vagy éppen jó helyzetben voltak, hanem meg tudták ragadni és soha nem engedték el azt az Istentől kapott látást, amit Ő ígért nekik. Isten hűséges és kegyelmes arra, hogy beteljesítse az ígérését a mi életünkben is. Az idei évre és nem csak az idei évre, hanem az életünk hátralevő részében is ez egy olyan feladat, amit folyamatosan táplálni kell! A hitünket is folyamatosan táplálni kell! A hitünk olyan, mint a fizikai izmunk, ha nem mozgatjuk, akkor legyengülünk. Folyamatosan mozgatni kell a hitizmainkat. Van egy mondás, talán már hallottátok, hogy ami nem győz le téged, az megerősít. Még erősebb leszel tőle! Amen! Dicsérjük az Urat!

*A függőleges vonallal jelzett igeversék más fordításból származnak.
A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.

